

Райският раздавач спрѣ плахо предъ покоитѣ на Божията майка, извади отъ чантичката си едно препоръчано писмо, прочете внимателно адреса му и почука на златнитѣ порти.

Портитѣ се разтвориха.

— Кой чука? — запита вратарѣтъ на покоитѣ.

— Азъ съмъ — райският раздавачъ! Нося писмо за Божията майка. . .

— Дай го тукъ! Азъ ще ѝ го предамъ!

— Не може! — възрази раздавачѣтъ.

— Писмото е препоръчано и трѣбва самата Богородица да се разпише върху книгата ми, че го е получила!

— Ела тогава!

И райският раздавачъ предаде лично писмото на Божията майка.

Тя го пое съ малкитѣ си ръце, разчупи нетърпеливо червениятъ му печат и извади единъ ситно изписанъ листъ отъ плика.

— Ха . . . — извика радостно тя, — че то било отъ кокичето! Гледай ти — писмо намислило да ми прати, миличкото! Какво ли ми пише? Сигурно моли за слънце. . . Бедничкото, колко ли е измързнало!

И Божията майка потопи свѣтлия си погледъ въ ситнитѣ букви на писмото.

— „Този пжтъ, Свѣтла майко, — пи-

шеше кокичето, — молбата, която съмъ заключила въ това си писмо, не се отнася за менъ, а за едно малко момченце съ чудно сини очи и сладъкъ като славево чуруликане гласецъ.

„Откакто азъ и другарчетата ми подадохме главички надъ земята, това момче идва всѣки день при насъ. Разкаже ни по една приказка, погали ни съ погледа на хубавитѣ си сини очи, свие си китчица отъ бѣлитѣ ни цвѣтчета и си отива тихо и кротко.

„Така всѣки день. . .

„То дойде и вчера. Тоя пжтъ не ни разказа приказка, а сви мълчаливо китчицата си, изгледа съ тжженъ погледъ цѣлата полянка и си тръгна, безъ да ни продума нѣщо. Когато мина край менъ, видѣхъ добре, че отъ голѣмитѣ му клепки капѣха ситни сълзи. Вечерѣта не можахъ да се стърпя и помолихъ вѣтъра да ми разкаже нѣщо повече за живота на момченцето съ синитѣ очи.

„Вѣтърътъ ми откри, че момченцето е сираче, което продавало нашитѣ китчици въ дома на единъ богатъ човѣкъ. Този човѣкъ ималъ една дъщеря, която много обичала цвѣттята, но не я пускали сама да си ги бере. Съ полученитѣ пари отъ цвѣттята синеокото момченце купувало лѣкарство за болната си майка.